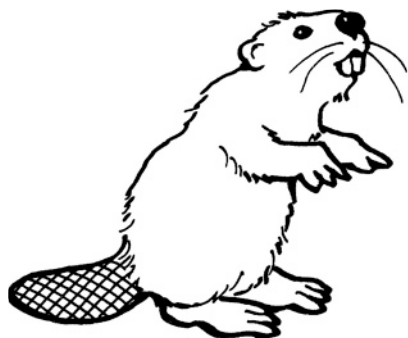

Milí rodiče, milí oddíloví kamarádi,

Opět Vám přišel do ruky oddílový časopis BOBR. Toto číslo je velmi obsáhlé, nabité našimi zážitky, úspěchy a také počtením o akcích, na které se teprve chystáme. Není toho vůbec málo, což je moc dobře.

Na začátku května se Kelišovi a mně (Alici) povedlo získat část minima VHT. Více se dozvíte ve článku uvnitř tohoto čísla. V termínu VHT zkoušek byl oddíl na Vltavě. Podle všeho opravdu parádní akce. Kdo se nezúčastnil, měl by si alespoň přečíst Uršulin článek a příště jet také.

Jedna velká vodácká akce proběhla o týden dříve. Kluci se domluvili a jeli na Šumavu sjet Otavu a Vydru. Přijeli hrozně nadšení. Přečtěte si, co zažil na vodě Stoki.

Novinkou v tomto čísle je rubrika NOVINKY ZE SVĚTA OUTDOORU. Zde se dozvíte něco o nových spacácích, stanech, technice,... Leonardo upozorní na vychytávky, nové materiály, případně poradí co si vybrat.

Toto a ještě mnohem více se dozvíte v tomto čísle.

Sledujte oddílový web (www.kadao.cz), kde se budou objevovat aktuální informace ke všem následujícím výpravám. Nezapomeňte se zde také přihlašovat na výpravy.

Milí rodiče, milí oddíloví kamarádi,

Příjemné počtení Vám přeje

ALICE

ODDÍLOVÝ KALENDÁŘ

29.6.-12.7.- FRANCIE – PROVENCE 2012

(voda, kolo, pěšky, moře, potápění a ferraty)

15.7.-28.7.- STANOVÝ TÁBOR 17.KM MORAVICE

18.8.-25.8.- CYKLOPUTOVÁNÍ – Českoněmecké pohraničí

CO SE V TOMTO ČÍSLE DOČTETE?

- **Zlatá tretra**
Sportovní celebrity na dosah
- **Pondělky na stěně**
Přípravy na horolezeckou sezónu
- **Bobanská výprava**
Víkend balónového létání
- **Jak jsme jeli Vydru**
Šumavské "krásky" očima vodáka
- **Brouzdalská detektivní družinová**
Vršovický případ Sherlocka Holmese
- **Minimum VHT**
- **Turistické značení**
- **Manuál pro instruktory a vedoucí**
aneb jak si připravit hru na schůzku, výpravu, tábor...
- **Orlická výprava**
Jak to viděly holky a jak kluci
- **Novinky ze světa outdooru**
- **Francie 2012**
Chystané letní putování vodou pěšky a na kole po Provence
- **Projekt ROSOLY**
Informace o letním táboře

ZLATÁ TRETRA

V pátek 25. května se v Ostravě konal tradiční atletický mítink Zlatá tretra. Nikdy jsem na této ani podobné akci nebyl, ale letos jsem byl přemluven Ivkou, a tak jsme ještě s Frkošem a Robertem jeli. Zajímavá situace se však odehrála ještě v Opavě. Iva totiž trvala na tom, že musíme vyrazit už o půl třetí, protože „musíme stihnout i předprogram“. Nevím proč, ale i když jsem věděl, že čas odjezdu stanovila právě Iva, jsem přesně o půl třetí s nastartovaným autem čekal před naším domem. Po tom, co jsem z dlouhé chvíle vyleštil všechna okna, zrcátka, světla a na hodinách byly už skoro tři hodiny, se konečně objevila a my mohli vyrazit.

Už při příchodu na stadion ve Vítkovicích, jsem byl překvapen počtem a nadšením lidí, kteří fandili již sportovcům startujícím v předprogramu, jehož část jsme nakonec přece jen stihli. Zvlášť sympatický byl obrovský aplaus, který patřil hendikepovaným jezdcům na vozíku. To vše bylo však jen na rozehrátky publika a ta pravá Zlatá tretra nás teprve čekala. Během dvou hodin se totiž stadion pro dvacet tisíc

lidí zaplnil do posledního místečka a show mohla začít.

Nejprve v krásných autech kroužili po atletickém oválu největší hvězdy tak, aby si je mohl každý prohlédnout pěkně z blízka. A bylo na co se dívat. Z BMW mávali divákům takové celebrity jako jsou Andreas Thorkildsen, Barbora Špotáková, Veronica Campbelllová-Brownová, Wallace Spearmon či známý tělesně postižený atlet Oscar Pistorius. Po slavnostním zahájení jsme už jen přemýšleli, kterou disciplínu sledovat dřív, protože jeden skvělý výkon střídal druhý. Viděli jsme jak oštěpař Veselý téměř o metr přehazuje téměř celou světovou oštěpařskou elitu, tyčkař Lavilennie přeskakuje neuvěřitelnou výšku 5,9m a překonává tak rekord mítinku či Zuzanu Hejnovou, která plní limit pro účast na Olympijských hrách. To vše bylo doprovázeno výtečným komentářem známého televizního komentátora Michala Dusíka. Krátce po půl osmé měl přijít očekávaný vrchol mítinku - stovka s fenomenálním Boltem. Publikum hlasitě vzývalo svého hrdinu, hravý Jamajčan předvedl několik typických opiček. Jenže samotný závod nepřinesl očekávaný útok na nejlepší čas roku. Lidem v hledišti to ale tolik nevadilo, při čestném kolečku stejně hlasitě povzbuzovalo.

Teprve nyní jsem zjistil jaká významná sportovní událost se každoročně v Ostravě koná. To potvrdil i slavný Usain Bolt, který i přes nepodařený výkon v rozhovoru přímo na stadionu vzkázal divákům „Ostravo miluji tě!“, což obecenstvo za bouřlivých ovací samozřejmě přijalo. Myslím, že jsme si letošní Zlatou tretru s Ivkou, Frkošem a Robertem maximálně užili a příští rok pojedeme znovu.

Víta

PONDĚLKY NA STĚNĚ

Protože bylo před horolezeckou sezónou, museli jsme děti naučit základy jištění a lezení. Proto jsme se v pondělky 13.2., 20.2. a 27.2. vždy sešli na stěně a učili se horolezecké uzlíky, správnou práci s lanem a jistíci pomůckami a také chování se na skále i pod ní. Zalézt si nechodily jen děti, ale i dospělí z řad rodičů a oddílových kamarádů. Využili jsme naše nové lezecké vybavení, vyzkoušeli nové sedáky. Pár malých sedáků jsme si ale museli půjčit od paní Jarnotové, která nám se vším pomáhala. Děkuji všem, co se zúčastnili, byla to moc pěkně strávená pondělní odpoledne.

Alice

1.-3. 6.
2012

BOBANSKÁ VÝPRAVA

Angličané a Francouzi. Dva národy, které se od nepaměti nemají rády. A tito dva věční soupeři se utkali na naší bobanské výpravě o to, který z nich je lepší. Oba dva národy se domluvily na tom, že v tomto souboji nebudou hrát hlavní roli vojáci, ale cesta balónem do nejvzdálenějšího místa, do Austrálie. Napřed si obě dvě družstva musela balón zkonstruovat. A přestože Francouzi měli balón po technické stránce lepší, Angličané ho měli daleko krásnější. Další den se ukázalo, že krása není vše. Oba týmy se totiž učily přistávat. Francouzi nakonec vyšli z „přistávacího“ souboje jako vítězové, protože anglický balón se roztrhl na dvě části. Po rychlých opravách se opět oba balóny dostaly do vzduchu. Po nedlouhé vzduchoplavbě horkovzdušným balónem musely přistát na anglické půdě, kvůli povětrnostním podmínkám.

A protože v anglických koloniích najdete suroviny pouze na anglická jídla, byli Francouzi nuceni vyměnit svá husí játra za sausage špíz, svou jemnou bagetu za toust a svůj oblíbený nápoj, horkou čokoládu, za obyčejný, ale výborný čaj. Jakmile byly povětrnostní podmínky příznivé a Angličané a Francouzi strávili svůj oběd, vydali se na svou poslední a rozhodující cestu balónem. Na této cestě je potkalo plno nebezpečných věcí v podobě bílých žraloků, medúz čtyřhranek a lodě se španělskými cestovateli křičícími: „Země!“. Nakonec přeci jenom byli lepší Francouzi, kteří jako první přistáli v Austrálii. A od té doby uznávají Angličané Francouze jako lepší národ.

JANEK

JAK JSME JELI VYDRU

Pro jaro je typické, že taje sníh a když taje sníh, tak je v řekách a potocích dostatek vody a díky tomu můžou vodáci jezdit na vodu. Když je na jaře navíc krásné počasí, což nebývá často a ještě navrch státní svátek, byla by věčná škoda zůstat doma a nějakou tu řeku nesjet. To jsme si řekli i my a rozjeli jsme se směr Šumava.

Abychom mohli sednout do kajaku už v sobotu, vyjeli jsme již ve tři hodiny ráno. Jeli jsme celkem třemi auty. Jesus vzal Land Rovera, Tom Forda a Juráš se pochlubil s novým Subaru Forestrem. Já jsem jel s Jurášem a musím říct, že to jeho nové auto není špatné, i přesto, že je z Asie.

Kolem deseti hodin ráno jsme dojeli do Borové Lady. Všichni jsme jeli v kajaku, až na Radka s Honzou, kteří jeli v Yukonu a Keliše s Kubou, kteří jeli v Barace. Keliš se zachoval jako Chuck Norris a celou řeku sjel s úsměvem na rtech, se slamákem na hlavě, bez vesty a neoprénu a se slovy: nic se nestane, je to lehká voda. Nic těžkého to opravdu nebylo, ale za to něco opravdu krásného. Řeka se ale nedala jet celá, proto jsme museli proplout starými mlýnskými náhony. Sice jsme na několika místech museli lodě přenášet, ale o to víc tam bylo legrace. Děl nás pobavil podeskymováním nepřiliš vysokého a úzkého mostu a Kuba zase skokem ze stavidla.

Ten den jsme chtěli ještě splout Vydru, ale nakonec jsme to nechali na zítřek. Ne, že by to na nás bylo nějak náročné, ale už jsme byli unavení, hlavně řidiči, kteří téměř celou noc proseděli za volantem. V kempu jsme si ještě dali utopence a až na Keliše, který si zašel do nedalekého hotelu na řízek, jsme si každý něco uvařili a šli spát. Sice jsme postavili stan, ale jako správní vodáci jsme spali venku.

V neděli jsme měli v plánu nejdřív sjet Otavu a potom ještě Vydru. Já jsem si řekl, že bych to mohl zvládnout a

rozhodl jsem se jet Otavu v kajaku. Ale spletl jsem se, hned první větší vlna mne převrátila a já jsem plaval. Stálo mě to dost sil, abych se dostal na břeh, ale dostal jsem se. Sice bez kajaku, ale dostal. Několik desítek metrů po proudu na mne už čekali ostatní i s mým kajakem. Já, celý potlučený a promrzlý jsem se měl rozhodnout, zda jet dál nebo řeku přepádlavat, dojít k autu a počkat až dojedou ostatní. Jelikož v obou případech byla stejná šance, že se znovu cvaknu, zvolil jsem první možnost a zvolil jsem dobře. Zbytek řeky jsem již sjel bez větších problémů.

O tom, že bych jel Vydru, jsem ani nepřemýšlel. Dokonce i profesionálové jako Tomáš jeli raději v Barace. Vydru jsem jel vlastně dvakrát. Jednou s Tomem a jednou s Leonardem. Byla to opravdu těžká řeka, poznal jsem to i podle toho, že Leonardo řval víc, než řve normálně. Večer, po jídle, jsme si ještě zahráli fotbal. Potom musel Juráš odjet zpátky do Brna.

V pondělí jsme si ještě sjeli Otavu, já jsem jel opět v kajaku, ale bez cvaknutí - asi to bylo tím, že bylo míň vody. A někteří si to sjeli ještě jednou. Poté jsme již jeli domů a jako vždycky jsme se po zpáteční cestě stavili na dobré jídlo. Dobré bylo, jen nám scházely brambory, které v kuchyni neměli, i přestože jsme byli na Vysočině.

STOKI

BROUZDALSKÁ DETEKTIVNÍ DRUŽINOVKA

V pátek 18. 5. jsem vyjela s velkým batohem na kole do klubovny. Byla to tíha, ale hnal mě kupředu fakt, že to je jedna z mých nejoblíbenějších výprav. Když jsem dojela ke klubovně, tak tam stála dvě auta, do kterých se nakládaly batohy. Zbyl ještě čas na poslední nákupy. Frkoš měl jinak všechno nakoupené.

A tak jsme mohli vyjet. První jel Dib. Vedl cestu přes Kylešovice a Raduň. Prostě jsme jeli starou a známou cestou. Všichni byli moc šikovní, a tak jsme se dostali rychle na srub. Z auta jsme vyndali batohy a odnesli je do chaty. Ali s Dibem odjeli na schůzku vedoucích, a tak nás měl na povel jenom Frkoš. Hráli jsme naši oblíbenou hru „FLAŠKORI“. Je to něco podobného, jako Lagori, akorát jednodušší a místo klacků je uprostřed láhev s vodou. Hráli jsme pěkně dlouho. Potom přijel Dib s Alicí a s sebou přivezli i Jendu. Všichni jsme se najedli a Frkoš začal nakládat maso na druhý den.

Večer jsme zalezli do srubu, hráli hry a na kytaru.

Ráno jsme vstali, namazali chleba s máslem a marmeládou a uvařili kakao. Když jsme snídali, tak přišel Dib z lesa, svalil se na zem a říkal, jak mu je špatně. Prý tam byl nějaký chlap. My jsme měli zjistit, kdo to byl. Abychom byli jako správní Sherlockové Holmesové, tak každý musel mít svou vlastní lupu. Ty jsme museli najít v lese. A aby Tomík něco nevymyslel. Když našel svou lupu, tak si vzal list a začal do něj vypalovat díry. Naštěstí to vždy jen dýmilo. Přidali se k němu skoro všichni. Dopadlo to tak, že všichni brouzdařové celý den vypalovali dírky do všeho co našli.

Potom jsme hráli další hru. Museli jsme zjistit a ukázat, jak ten padouch vypadá. Vběhli jsme do lesa, zapamatovali si cedulky s nápisy, které byly na stromech. Asi za pět minut nás zavolali zpět a my museli padouchovy prvky na někom předvést. Byla jsem to já a Zuzka. Měly jsme například bosou nohu, kartáček v puse, předkus, atd. Potom jsme natírali srub a Frkoš „kuchtil.“ Byla to sranda. Natíralo se a natíralo, až nám zbyli jen poslední tři stěny. Ty jsme nechali Orlíkům. Mezitím, kdo nenatíral, tak si nachystal ražniči. Postupně se všichni najedli. Po obědě jsme asi hodinu hráli „flaškori“ a pak se šlo na brusle. Malá přednáška a mohlo se začít jezdit. Jezdili jsme asi hodinu, možná hodinu a půl. Když jsme skončili, tak kdo chtěl, šel se dívat na hokej ke Šramům. Hráli jsme se Slovenskem, ale naneštěstí jsme prohráli. Kdo nešel na hokej, šel zpátky na srub a hrál hry.

Večer jsme ve srubu hráli městečko Palermo. V tu dobu nám ale přišel e-mail od centrály, že jsme všichni nakaženi nemocí a jestli chceme protilék, tak přesně v jedenáct hodin musíme každý sám dojít až na cestu ke křížku. Tak jsme také udělali. Když jsme tam došli, tak tam seděl muž a podal nám protilék, který jsme měli vypít. Byli jsme konečně všichni zdraví. Když jsme došli na srub, tak jsme si ustlali a šli spát.

V neděli jsme vstali, udělali snídani a začali jsme se balit. Na oběd jsme si udělali pár klobásek. Když přijelo auto, tak jsme naložili všechny věci, uklidili a jeli přes Raduňku domů. Byla to skvělá výprava, a proto doufám, že bude stejná i příští rok. **TeTe :D**

Minimum VHT

V sobotu 5. 5. jsme s Kelišem odjeli na výcvik na kružberské skály, abychom dostali tzv. Minimum VHT. Co to znamená??

Je to školení pořádané instruktory VHT (vysokohorská turistika) pro zájemce z řad turistů a horolezců. Výcvik trval dva dny a skládal se z mnoha teoretických přednášek a také praktických dovedností. Absolvovali jsme tedy například přednášky týkající se první pomoci, nebezpečí v horách, výstroj vysokohorských turistů, teorie jištění, lezení. Praktická (a o dost zajímavější část) se týkala převážně lezení, jištění, zakládání zajištěných cest, pohybu po skále, slaňování nebo chování se v extrémních situacích. Dostali jsme se například do simulované situace, kdy jsme uvízli na ledovci a padla mlha. Instruktoři VHT pak hodnotili jak kdo reaguje, jak umí prakticky použít své znalosti.

S námi minimum dělali ještě další čtyři lidé. Dvěma klukům bylo ale řečeno, že minimum zatím nedostanou a že si to musí dodělat. My s Kelišem máme tedy tuto letní část zkoušky úspěšně za sebou. Další část nás čeká ještě v zimě.

Na minimum VHT navazují další zkoušky (instruktor, vůdce), které budeme v budoucnu také dělat, abychom mohli s dětmi chodit lézt oficiálně sami. (Zatím s námi vždy jezdí někdo z instruktorů a vůdců VHT.)

Oddíl nakoupil horolezecké vybavení i pro malé „horolezce“, a tak se nebojte s námi jezdit na skály. Horo-akcí bude stále přibývat ;)

Alice

TURISTICKÉ ZNAČENÍ

Je neděle 20.května. Z vlakového nádraží ve Štítně vycházíme se dvěma sadami barev. Vždy bílou a hnědou a barvami našich letošních cest: červenou a modrou. Je nás 8: Stopař, Verča, mamka Radka, Miki, Stoka, Stoki, Ivka a já (Tom). První kilometr a půl jdeme spolu až do Nových Sedlic, nikde žádný problém. Modrou značku jsme dělali již před třemi lety, takže ji mám(e) ještě v paměti. V centru Sedlic jsme se rozdělili.

Stoki se vydal s partičkou mladších obnovovat modrou kolem Přerovce, směr na Podvihovský Mlýnek a my jsme se s Ivkou a Radkou vydali po červené k altánu do Údolí Ohrožimy.

Jakmile jsme splnili náš „červený“ 4 kilometrový úsek, šli jsme za našim „modrým předvojem“ a mohl jsem tak zkontrolovat zda-li mají značky v pořádku. Mimo jiné, červená trasa nad Sedlicí je překrásná cesta, stále lesem.

Dohnali jsme je nad Mlýnkem a až do Podvihova – Na Nové jsme značili spolu. Jen nám pomohl Jesus, který odvážel batohy Brouzdalů z Chajdy ve Vršovicích, mne přiblížil do Komárova k autu a já mohl zorganizovat odvoz a zároveň všem přivést sladkou odměnu v podobě nanuků. Modré jsme naznačili 6 kilometrů a měli jsme polovinu letošního značení hotovu.

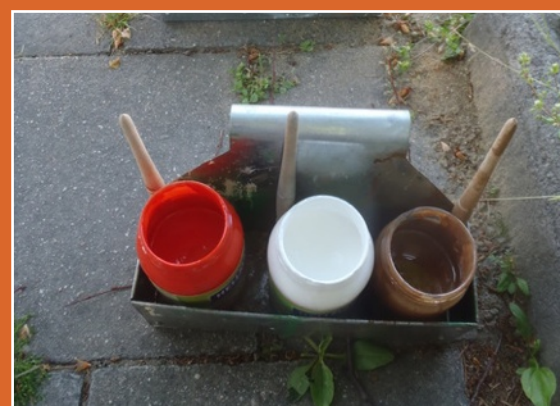
V neděli 3.června, kdy byli Orlíci na družinové výpravě ve Vršovicích jsme se domluvili podobně. Ráno jsem přivezl barvy Orlíkům a Stoki, Keli, MalýTin a Stopař se vydali na další pokračování modré z Vršovic, směrem na Šance a Bohučovice. Zatímco ostatní Orlíci natírali srub. Jesus mne Terku a Ivku odvezl do Podvihova Na Novou, kde jsme minule skončili a my mohli pokračovat na třetím úseku modré Údolím Raduňky. Po 3 hodinách jsme dorazili do Vršovic, zavolali klukům na trase, kde jsou a vydali se autem za nimi k Bohučovicím. Zde jsme se potkali., kluky odvezli zpět a my 3 jsme doznačili zbytek modré trasy Štítina – Bohučovice.

Opět jsme si dokázali, že značení není žádná velká dřina, chcete to jen chtít. Ve dvou nedělích jsme naznačili 3,5 km červeného a 16 km modrého turistického značení.

Vše jsme stihli do prázdnin, což znamená, že jsme splnili náš úkol.

Takže zase příští rok, uvidíme, kterou trasu budeme obnovovat příští rok. Díky moc všem, kteří se vydali na stezku a přiložili ruku dílu.

Za značkaře Tom

Dokázali jsme si, že to jde, že se fakt stačí dát dohromady a když je dobrá parta, že se dílo podaří. Někdo kartáčoval a čistil značky, další šel s mačetou a sekyrkou, aby odstranil případný nálet, který zakrýval značku; někdo šel s modrou barvou; jiný kreslil bílou. Sem tam někdo přiskočil s hnědou, zakrývací a "úředníček" zapisoval do cestovních listů, kvalitu směrovek. Poctivá dělba práce. Vy, kteří jste přiložili ruku k dílu, jste mi udělali velkou radost a odměnu ve vítkovské cukrárně na náměstí jste si opravdu zasloužili.

Ještě nám zbývá 4. úsek od Čermenského mlýna po Starooldruveckou silnici, i ten bychom jistě udělali, kdybychom se rozdělili na 4 skupiny, ale to by chtělo, ještě další auto, další barvy a ještě jednoho zkušeného ve značení, protože v každé skupině musí být vedoucí, který umí i malinko trasu vidět a znát jistá pravidla (potvrzovačka a volací značka) a umí se dívat očima turisty, který to místo nezná. Také je potřeba se naučit zapisovat, na což je lépe mít zkušenosti z terénu.

Moc Vám všem značkařům DĚKUJI a věřím, že se nám podaří rozšiřovat řady stárnoucích značkařů (klobouk dolů před nimi!!) a každoročně zvyšovat počty obnovených značení. Jak vidno, nic nám to nikomu neudělá, když už jsme turistický oddíl. A veliké díky také některým rodičům, kteří rozšířili naše řady. Tom

Manuál pro instruktory a vedoucí, neb jak si připravit hru na schůzku, výpravu, tábor...

...neb jak se stal Polda „velkým“ instruktorem.

Ahoj vážený čtenáři a čtenářko, tento článek je směřován zejména k těm z nás, kteří jsou vděční za to, co jim oddíl po dobu jejich dětství nabízel a chtějí mu to vrátit na jeho dětech...

Připravit zábavu pro skupinu dětí, výrostků či dospělých, není lehkým úkolem, ale neodmyslitelné to k práci instruktora patří. Nebudu nic zastírat Vážený přítelé, i já jsem si na začátku své profese sedával ve středu kolem druhé hodiny odpolední u stolu a plácal dohromady hry, které šly bez přípravy zahrát. Naštěstí byl vždy u schůzky starší vedoucí, který to dokázal objektivně zhodnotit a mé „pracně“ připravené hry patřičně zregulovat či poslat rovnou do patřičných míst. Nicméně úkol byl splněn! Hry jsem měl vytištěné v deníku ještě nezaschlým inkoustem, ale můj vklad pro oddíl byl pramalý.

Co dělám, jsem věděl hned na začátku, ale říkal jsem si, že když se chvilku povezu, on to nikdo nepozná, a když budu chtít, tak zase zaberu. No milí kolegové, představte si, byl to omyl. BTW... možná si myslíte, že si teď dělám nějakou terapii a že mi napsat tento článek doporučil můj psycholog, ale Tygřík to nebyl. Sami víte, kdo se v mém příběhu vidí...

No abych neodbíhal od tématu, omyl to byl opravdu velký. Po prvním roce jako instruktor, jsem si uvědomil, že takto ke svému poslání přistupovat nejde. Pro rady jak dál, jsem nemusel chodit daleko. Všiml jsem si, jak si hry i činnosti

připravuje Tom nebo Marcel a tedy, s dostatečným předstihem... Z tohoto zásadního poznání stanovuji i první bod manuálu – **Hru nebo činnost si připrav minimálně den až dva předem.** Možná si říkáte, proč je to tak důležité?

Když chcete hrát Lagori, potřebujete zatlučený kůl, provazy, míč, pár pořádných klacků a partu nadšených hráčů. Vsaďte se, že ta parta přijde, ale kůl, provazy, míč a klacky si musíte předem zajistit. Proto se vyplatí, a to zejména u her, které se ještě v oddíle nehrály, si vše dopředu připravit. Pokud jste schopni připravovat si hru den až dva dopředu, je to ideální podhoubí pro nové a atraktivní hry, jejichž příprava je časově náročnější, než papír vyjetý z tiskárny. A slavnostně přecházíme k bodu č.2. – **Napiš si, co budeš pro hru či činnost potřebovat načež navazuje č.3. Zajisti si, co budeš pro hru či činnost potřebovat.**

Pokud váš nápad projde tímto přípravným sítím, je jeho úspěch v dohledu. To co následuje teď, už jistě všichni doplníte, ale abych to ještě více přiblížil a přitom zbytečně neopisoval, použiji ještě jednou přísloví mého přítele: „**Kdo sám nehoří, nemůže zapalovat.**“

Pokud se po přečtení této mé zpovědi jen jeden z vás rozhodne připravit něco neokázalého pro náš oddíl, nebylo moje úsilí zbytečné...

Z podhůří Jeseníků, vás zdraví Polda.

ORLICKÁ VÝPRAVA

ORLICKÁ DRUŽINOVÁ VÝPRAVA „očima děvčat“

V pátek v 16:00 jsme se sešli u klubovny. Jeli jsme na kolech do Vršovic na srub. Po příjezdu jsme hráli jatka, maso, hadimaso... Pak jsme se najedli a šli spát. Ráno jsme měli snídani. Po snídani přijel Stoki. Seřadili jsme se před srubem a „král“ a Karel vykoukli horním oknem a měli „krátký“ proslov.

Potom jsme hráli hru o šest míst, při které jsme běhali s papírkama od místa k místu, kde jsme měli spát. Zelení vyhráli 3 místa a modří 2, ale protože měli obě dvě na volném prostranství zelení jim museli jedno dát. Abychom se procvičili v síle a vytrvalosti, hráli jsme další hru o artefakty. Pointou bylo uběhnout okruh s 15ti kilovým batohem jako první. Zelení opět vyhráli. Král ale z milosti dal každému týmu sekeru a celtu. Ještě

jsem hráli další hru, o sekeru nebo celtu. Byla to typická hra pro Orlíky - přetahovaná. Dva z každého družstva se do sebe zaklínili a každý z druhého týmu je měl odtáhnout za čáru. Zelení zase vyhráli a vybrali si celtu.

Pak byl „vydatný oběd“ - vaječina. Po „obědě“ jsme měli chvíli čas na hry. Po nich jsme šli na vyhrazené místo kde jsme si měli udělat prostor na spaní a ohniště. Když jsme to dodělali, šli jsme do srubu a Verča nám nachystala upravené městečko Palermo. Potom nám „král“ vysvětlil další hru, která spočívala v tom, že jsme přetahovali věci na svoji půlku.

Na večeři jsme měli špízy (konečně s masem), u toho se ukázalo, že Daneček miluje cibuli. Pak jsme se pomocí křemene pokoušeli (marně) rozdělat oheň. Když viděli jak nám to „jde“, dali nám březovou kůru (s ní nám to taky nešlo, tak nám dali seno). Po dalším neúspěchu nám dali lupu, Ale protože nesvítlo slunce, tak jsme ho zase nerozdělali. Proto nám dali kus prkna a dřeva, abychom s ním jezdili a tak rozežláli prkno a rozdělali oheň. Oheň jsme stejně nerozdělali.

Pak nám vysvětlili noční hru. Rozmístili vyhrané artefakty v okolí vyhraného místa. Když byla tma, tak nám je vedoucí kradli. Ve dvě hodiny ráno hra skončila a uhasil se oheň. K modrým šel spát Daneček a k zeleným Stoki. Stoki zeleným vykládal, navzdory protestu, pohádku O Černém prasátku.

Ráno jsme uklidili místa a šli ke srubu. Na snídani jsme měli chleba s nuttelou. Po snídani jsme se rozdělili do dvou skupin. Jedna skupina šla značit modrou a druhá zůstala a natírala srub.

Natřeli jsme dvě stěny a potom vedoucí a Stoka nachystali tři tácy. Na prvním byly bagety s máslem, šunkou a salátem. Na druhém byly bagety s máslem a salátem a na třetím byl už jenom salát. Vzali jsme si ještě tatrunku. Sbalili jsme se a pořádně uklidili (že jo kluci). Dali jsme batohy Jezusovi do jeho „malého“ auta. Nasedli jsme na kola, nasadili přílby a jeli ke klubovně.

Orlická děvčata

Družinová výprava Orlíků „pohledem chlapců“

1.června v 16:00 východního času. Družina Orlíků se připravovala na nejlepší družinovou výpravu svého života. V 16:30 byli všichni u klubovny připraveni vyjet. Vyjeli. Po namáhavé cestě přes kopce, hory a doly přijeli ke srubu. Vybalili si saky-paky a šli si nachystat své lože. Po chystání se občerstvili a dobře pobavili. Hráli jejich oblíbené hry s názvem JATKA, AUTOSTOP, ZOMBIE a další zajímavé hry. Jelikož už byla tma, vrátili se do srubu. Spáchali ústní hygienu (většina z nich) a lehli si do svých pelíšků. V 1:00 ráno konečně

všichni upadli do hlubokého spánku.

Ráno je probudila vydatná snídaně, jejíž obsahem byly suché vánočky a studené pití (podle barvy a chuti asi kakao).

Po vydatné snídani se všichni umyli a začali spolu hrát další obdivuhodné hry. Po hodinovém hraní her je přišel navštívit sám král orlů s jeho mazlíčkem kunou jménem Karel. Rozdělil Orlíky na dva stejně silné týmy (Stokiovice a LPiovice) a dal jim úkol, při kterém se rozhodovalo, jaké území kdo bude mít. Vyhráli LPiovcí, a tak vybrali Stokiovcům území.

Orlíci měli i čas volna, takže si mohli odpočinout nebo si i něco zahrát. Po hrách přišly i další úkoly, při kterých byla hlavní výhra artefakt (neboli živá voda). Dalším z úkolů bylo například udělat oheň pomocí lupy a dalších věcí (ne pomocí sirek). Potom měli týmy čas si území připravit ke spánku a k děláni ohnišť.

Po nekonečném chystání šli ke královské hostině. Jako hlavní chod měli špízy s vydatnou cibulí, která tam doslova létala vzduchem. Po večeři si vzali potřebné věci na spaní a šli na své území. Od 10:30 do 2:00 ráno byla bojová hra, kdy museli nepřetržitě hlídat oheň a vyhrané artefakty. Po hře jim král slavnostně poblahopřál, napil se živé vody a předvedl jim fantastickou ohnivou show. Pak rozdál ceny a Orlíci si šli lehnout a spali až do dopoledne.

Dopoledne se dali k odchodu ke srubu, kde je čekala snídaně. Po snídani hráli AUTOSTOP i s vedoucíma, kteří jim ukázali, že to umí dobře hrát. Poté natírali srub, u kterého se nečekaně umazali.

Po natírání se převlékli a šli si sbalit věci. Po balení a dvouhodinovém uklízení mohli konečně jet zpátky ke klubovně. Cestou projeli pár kopečků a už byli u klubovny. Museli ještě čekat, až přijede auto s batohy. Když přijelo, všichni si vzali své věci a mohli jet domů.

Orlíčtí kluci

ODDÍLOVÁ VĚČKA 3

11. Znat základní typy ohnišť, jejich dělení a využití

Ohně dělíme na dvě základní skupiny a to na ohně užitkové a slavnostní.

Užitkové ohně slouží k přípravě jídel, ohřátí, strážní ohně.

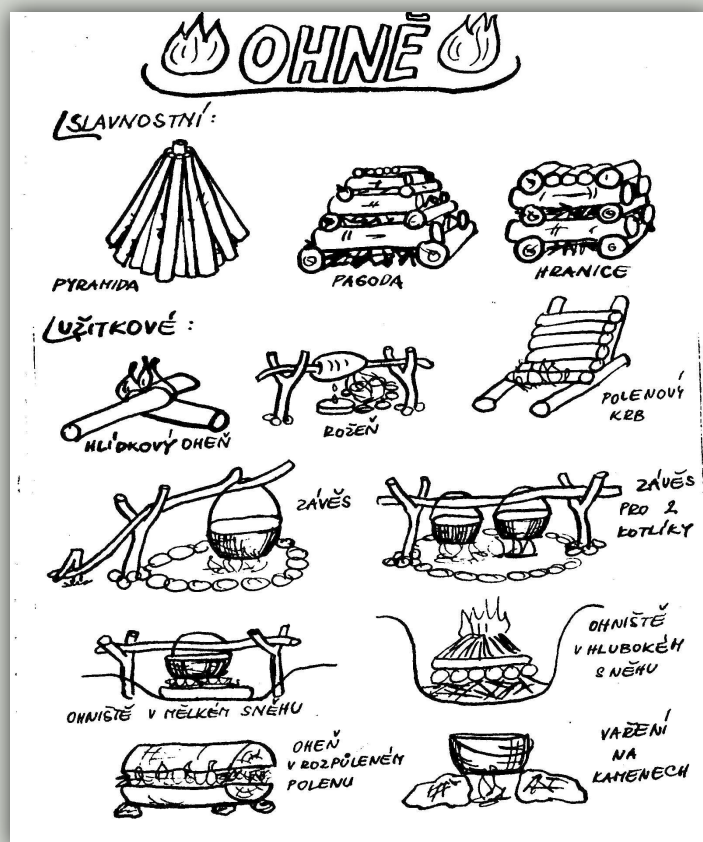
Patří sem:

- Závěs na kotlík na 1 vidlici
- Závěs na kotlík na 2 vidlice
- Strážní (hlídkový) oheň
- Oheň mezi kameny
- Rožeň
- Polenový (kanadský) krb

Slavnostní ohně se používají při nejrušnějších slavnostních příležitostech.

Patří sem:

- Hranice
- Pagoda
- Pyramida

12. Ovládá práci s nožem a sekerou.

Práce s nožem.

Nůž je věc každodenní potřeby, a podle toho byste se k němu měli chovat. Měl by být dobře nabroušený, čistý a měli byste na něj mít pouzdro. Měli byste s ním umět i zacházet. Tohle vám trochu pomůže, abyste měli představu jak s ním zacházet. I když důležitější je mít v tomto oboru spíše praxi než teorii.

1. Nožem nikdy neřežeme tak, abychom poranili sebe nebo někoho ve svém okolí.
2. Vždy provádím řez od sebe, nikdy k sobě.
3. Pokud s ním něco krájíte (bylinky, maso,) vždy krájejte na dřevěné podložce.
4. NIKDY !!! NIKDY!!! se nůž nemyje v HORKÉ VODĚ!!!!!!! Pokud to uděláte pak jste zničili ostří.
5. Nůž se brousí krouživými pohyby viz. Broušení nože a sekery.
6. Nožem se provádějí rovné plynulé řezy na odstranění přebytečného materiálu.
7. Nůž nikdy nenecháme zrezivět, protože tak zkrátíte jeho životnost.
8. Nekupujte si nože za 150Kč, jsou to vyhozené peníze. Nůž za 400kč je pro vás možná drahý, ale rozhodně vám vydrží více než 10 let.
9. Pokud máte nůž zavírací (nejlepší volba na tábor i do běžného života), nikdy ho nenechávejte otevřený.
10. Po práci jej otřete mokřým hadříkem a zaklapněte. Vložte do pouzdra a položte na místo odkud jste ho vzali. Vždy ho mějte na jednom místě, ať víte kde je.
11. Nenechávejte jej otevřený na zemi.

Práce se sekerou

Při práci se sekerou buďte opatrní. Pokud s ní neumíte opravdu dobře zacházet, měl by být ve vaší blízkosti někdo, kdo vám to ukáže, jak s ní správně pracovat.

1. Pokud se sekerou snažíte přeseknout např. kmen stromu. Sekáme do tvaru V. Jeden zásek zprava, druhý zleva. Úder by měl být pod úhlem 45°.
2. Čím hrubší je kmen, tím větší by mělo „Věčko“ být. Mám na mysli, že by mělo být více otevřené.
3. Sekeru udržujeme stále čistou.
4. Nikdy s ní nesekáme do země ani do kamene.
5. Sekeru nenecháváme nikdy na zemi a nezatínáme ji do živého stromu.
6. Čistíme ji ocelovým kartáčem.
7. Brousíme ji krouživými pohyby.
8. Pokud je topůrko uvolněné, necháme ji přes noc v kyblíku s vodou, aby dřevo nasálo vodu a roztáhlo se.
9. Před prací si vždy sekeru zkontrolujte, zda je v pořádku. Čepel i topůrko.
10. Zkontrolujte, zda je v topůrku klínek. Buď je kovový a nebo dřevěný. Musí tam být.
11. Neohánějte se příliš kolem sebe. Je důležitější přesnost, než síla úderu.
12. Sekyru uchopíme tak, aby čepel byla dozadu; tak, abyste se nezranili při případném upadnutí.

Broušení

Nůž i sekera se brousí stejně. Nůž si položte na bok. Poté si vezměte brusný kámen a navlhčete ho. Pokud nemáte k dispozici olej, použijte vodu. Krouživými pohyby postupujte od špičky nože k jeho rukojeti. Netlačte na brusný kámen, zničíte ostří. Pak obraťte nůž a postupujte stejně i na druhé straně. Čím tupější nůž, tím drsnější brousek musíte použít. Pokud je čepel plná zubů od toho, jak jste nožem zavadili o hřebík nebo jiný kov, tak ji nejdříve musíte srovnat drsným brouskem. Pak použijete jemný. Na konečné vybroušení je možné použít i kus břídlíce. Musí být ale rovně seříznutá. Tak to je vše, co byste měli vědět o broušení.

Vincenzo

NOVINKY ZE SVĚTA OUTDOORU

ROCK EMPIRE GUARD II + HMS 110

(více na www.hudy.cz)

Nová jistící pomůcka RE Guard II pro jištění a slaňování s karabinou HMS ve výhodném setu. Tato jistící pomůcka je jakousi „napodobeninou“ jistících pomůcek od konkurenčních značek, konkrétně Black Diamond ATC Guide a Petzl Reverso3. Jinými slovy je to jakýsi vylepšený jistící kyblík, který běžně používáme i my v Kadau.

- Možnost současného jištění dvou druholezců
- Automatický blokovací systém pro jištění druholezce
- Systém snadného spouštění druholezce
- Konstrukce zajišťuje vyšší tření pro zpomalení a zastavení lana
- Super cena oproti konkurenci v setu s HMS za 450 Kč, samostatně 350 Kč

NOVÁ KARABINA BLACK DIAMOND S MAGNETICKOU POJISTKOU

Firma Black Diamond, zabývající se vývojem a výrobou horolezeckého materiálu, nabídne od července 2012 novou HMS karabinu s magnetickou pojistkou, která nahrazuje klasický závitový zámek. Pojistka je plně integrovaná do těla zámku, který je při pohledu z boku díky mechanismu mírně aerodynamicky rozšířený a to na straně otvoru zámku. Západky, které jsou zcela integrovány do těla zámku jsou přesně zpracované, zapadají totiž do těla zámku téměř dokonale. Po lehkém oboustranném stlačení západek je možné zámek otevřít. Ty pak díky pružinkám zůstanou nepatrně otevřené, aby je po opětovném zavření zámku magnety přitáhly a zajistily v zamčené poloze.

ELEKTRÁRNA DO BAŤOHU

Na delších cestách, při nichž nemáte vždy možnost přístupu k elektrické síti, se hodí solární panel solární panel Flexcell Sunpack 14W. Při cestování nabíječku stočíte do ruličky a můžete vyrazit. Výkon panelu je 14 W, provozní napětí 15 V, provozní proud 900 mA. Baterie kapacity 2000 mAh se tak nabije za 2 hodiny a 15 minut. Operační teplota panelu o hmotnosti 740 gramů je -20 až +60 °C. Cena 5 090 Kč.

FOŤÁK, KTEJŽ VYDRŽÍ VŠECHNO

Vodotěsný odolný fotoaparát Nikon Coolpix AW100 je určen především pro outdoorové nadšence. Ať už jste kdekoli, všude můžete mít díky vystavěnému GPS modulu, elektronickému kompasu a mapě představu o aktuální poloze. Aparát má 16Mpx CMOS snímač, pětinasobný optický zoom, třípalcový LCD monitor, citlivost až 3200 ISO a natáčení video ve Full HD 1080p. Kromě toho je jeho tělo odolné vůči vodě (do hloubky 10 metrů), nárazům (pád z 1,5 metru) i nízkým teplotám (až do -10 °C). Cena 6 990 Kč.

SPACÁK COLEMAN LATITUDE X830

Spací pytel Coleman Latitude X830 je vyroben z odolného materiálu. Houževnatá směs tří druhů izolačních vláken Coletherm XTR dosahuje vynikajících hodnot tepelné izolace. Díky precizně střiženým partiím kapuce, oblasti chodidel a optimálnímu rozšíření v oblasti kyčlí a kolen padne spacák jako ulitý. V nohách navíc pro maximální komfort navíc všitá fleecová vložka. Spacák se vyrábí ve dvou velikostech: M pro výšku postavy do 185 cm (hmotnost 1,46 kg), L pro výšku postavy nad 185 cm (1,52 kg). Komfortní/extrémní teplota 6/-14 °C. Cena 1 999 Kč.

Kuba Šram (Leonardo)

FRANCIE 2012

Největší letní oddílová akce. Letos se po vzoru loňského Švýcarska chystáme do **Provence ve Francii**. Čeká nás tam překrásná příroda a protože jsme Kadao, tak také spousta sportování. V okolí jsou nádherné skály, divoké řeky a bezva stezky pro kola. U moře bude možnost zkusit potápění a nebo prostě jen pochodit po pobřeží. Program je více méně individuální, každý si najde to své.

Předpokládáme tento program:

- **30. 6.–5. 7.** úseky řek **Durance, Guisane, Clereé, Ubaye** (WW II-III), cyklo a turistika (ferraty) v NP **Ecrins a Queyras**, městečka **Briancon, a Argentiere** + další v okolí. Cestou můžeme navštívit německou řeku Ammer, nedaleko Ga-Pa.
- **5. 7.** přejezd busem (cca 200 km) i cyklo ke kaňonu **Verdon**
- **5. 7.–8. 7.** pěší i cyklo turistika a splutí lehčích úseků řeky Verdon, zkušený pak i jeho druhou, těžkou část. Návštěva městeček Moustiers –ste – Marie, Castellane, možná návštěva nějaké **levandulárny**.
- **8. 7.** odjezd od Verdonu na kole nebo busem směr pobřeží do **Ramatuelle** přes Pont du Galetas do Draguignan a dál k moři
- **8. 7.–11. 7.** kolo, moře, loď v okolí St.Tropez a Azurového pobřeží. Návštěva **Port Grimaud**, cestou **Monaco** (Nice, Cannes). Vyjíždka lodí podél pobřeží, koupání, šnorchlování, odpočinek po turistice.
- **11. 7.–12. 7.** návrat do ČR, příjezd 12.7. v noci

Jestli chceš ještě jet, neprodleně dej vědět Tomovi.

Třeba se ti to ještě podaří. Tak ahoj ve Francii!

Alice

LETOŠNÍ CELOTÁBOROVÁ HRA NESE NÁZEV PROJEKT ROSOLY

V srpnu roku 1945 během svého pobytu v Ombosu našel uznávaný profesor Vladimír Smirnov papýrové svitky popisující kruhová transportní zařízení. Veškeré informace o jeho objevu byly okamžitě utajeny a během několika měsíců byl spuštěn výzkumný program pod krycím jménem Ombos. Cílem výzkumu bylo rozluštit svitky a potvrdit nebo vyvrátit hypotézu o existenci transportních kruhů. Ombos byl natolik tajný, že jeho vedoucí, profesor Smirnov, se zodpovídal pouze řediteli tajné služby a ministru spravedlnosti. O necelé tři roky později byl ale program Ombos náhle ukončen a všechna výzkumná data byla zničena. Stalo se tak poté, co profesor Smirnov na začátku roku 1948 záhadně zmizel. Smirnova se už nikdy nepodařilo najít.

O nález a výzkumu profesora Smirnova neexistovaly prakticky žádné informace až do počátku 90. let. V té době začaly ve zpravodajských kruzích proskakovat informace o bránách nebo-li kruzích, které umožňují cestovat. Údajně zničené svitky se postupně staly předmětem obchodu špiónážních služeb po celém světě. Po roce 2000 se několik vědeckých týmů znovu pustilo do ověřování hypotéz o existenci bran.

Na přelomu roku 2011 a 2012 byly nalezeny tři Brány. První byla objevena v Abydosu, druhá uprostřed pouště ve státě Nevada, a třetí Bránu našli vědci v oblasti Rosoly na území České republiky. Nikdo však neví, jak Brány používat.

V tomto roce, dne 15. července, bude spuštěna výzkumná operace Projekt Rosoly. Ačkoliv nevíme, do čeho jdeme, kolik to bude stát úsilí a jak moc je to nebezpečné, uděláme vše proto, abychom Bránu zprovoznil.

Všichni zájemci o účast v projektu se dostaví 15. 7. 2012 na shromaždiště hromadného odjezdu výzkumných pracovníků, vojenských členů týmu a civilního personálu základny Rosoly.

Pro letošní táborovou hru bude každý účastník tábora potřebovat následující herní pomůcky:

- **Černé tričko s krátkým rukávem** (bez nápisů, nejlépe podepsané nebo jinak označené)
- **Tmavé sluneční brýle**
- **PE autoplachtu** 3 x 2 m s kovovými oky (dá se koupit např. v Globusu za cca 50 Kč).
Nejedná se o plachtu pod stanovou postel - tuto budeme využívat pouze u her
- **Upozornění:** členové oddílu Kadao jsou povinni mít v pořádku **oddílové košile a trička** (vč. správně našitých znaků, bobříků, domovenek). V denících musí mít vložen **záznam Věček**.
- **Nečlenové si zajistí zelené tričko.**
- U odjezdu **nezapomeňte odevzdat potvrzení o bezinfekčnosti**

MILÍ RODIČOVÉ,

připravujeme **návštěvní den na neděli 22.7.** v odpoledních hodinách **od 15.00 do 18.00.**

Prosíme Vás, abyste mimo návštěvní dny nejezdili na tábor a nenarušovali tak jeho chod.

Opět budeme ve vzkazech na www.kadao.cz podávat informace o průběhu tábora. Čtěte pravidelně. Bližší informace ke DNI pro rodiče naleznete ve vzkazech na oddílových stránkách. Nevolejte mobilem a raději napište dopis /pohled/!